

Razzia a kávéházi valutások között

(Saját tudósítónktól.) „Razzia!” Egy röpké szóban mennyi aggodalom, mennyi szomorúság, mennyi kétségbeesés és mekkora megnyugvás, mekkora öröm, mekkora meglegedés. A gombamódra szaporodó szegedi láncosok páni félelemmel féltek e szótól, a bosszankodó közvélemény pedig haragvó várakozással várta, hogy mikor hangzik már egyszer ez a szó a hirtelengazdagodás vágyától hajtott emberekkel megrakott kávéházakban, hogy iziben széjjelfussanak a háborúsélet legkártykonyabb rovairai: a láncosok, mint ahogy ezerfelé veri a zápor a sűrű hangyabolyt...

Folytonos sürgetés, nógatás és panaszkodás után végre erőlyesen belenyult a rendőrség a láncosok kávéházi darázs-fészékébe. Pénteken, a láncosok szerencsétlen napján, délelőtt 11 órakor egyidőben vették körül erős rendőrcsoporthoz a zugbörzések, a valutaspekulánsok és árdragitók sziklavárait: a Tiszát és a Belvárosi kávéházat. Ijedt megrökönyödéssel ugráltak föl az asztaltól a meglepett spekulánsok, valamennyien az ajtók és a hátsó kijáratok felé pislantottak, de rendőrök állták el a kijáratokat...

Az első razzia pompásan sikerült. A pénzügyigazgatóság nagyszerű fogást csinált. Az asztalon valósággal dombokba halmozódott a sok elkobzott idegen valuta és a kereseti adókban lefoglalt osztrák-magyar bankó. A rendőrség is hozzájutott néhány lézengő kávéházi esavargóhoz. Az előállítottak közül ötöt elítélt a rendőrbíró.

Az első eredményes razzia, amely bizonyára megkönnyebbülést hoz a város nyomorúságos életére, de Tournadre tábornok engedélyével végezték a hatóság. Az engedélyt dr. Vasek Ernő főispán sürgette és a pénzügyigazgatóság is erősen kérlelte...

(A Tisza-kávéházi csatatér.)

Tizenegy órakor jelentek meg a rendőrök Pottyondy kapitány vezetésével a Tisza-kávéház előtt. Azonnal elállták az összes kijáratokat, egyrészt pedig benyomult a kávéházba. A városban futótűzként terjedt el a hír, hogy razzia van a Tiszában.

Amikor én bementem a Tiszába, javában folyt már a tisztogatás. Osztályozták a helybelieket és az idegeneket. Előbb a helybeliekkel végeztek, hogy idejében mehessenek haza ebédelni — jó étvágygal. Az idegeneket besorozták a kártyaterembe. Azokra jobban vigyáztak. Az idegen láncosnál vannak a nagy pénzek.

Egy asztal mellett ül dr. Szalay László pénzügyi titkár, mellette egy írnök. Az asztal körül a detektívek egyenként átkutatják az embereket, kiszedik a pénztárcájukat és az asztalra rakják a bankókat. Az idegen valutát belöki egy suhajdás-dobozba. Nem is adják vissza. Az osztrák bankókat a helybeliektől nem szedik el, de a vidékiek pénzéből lefogják a negyedrészt kereseti adóba. A delikvens egy nyugtát kap a pénzről.

A láncosok kétségbeesett tekintetét veinek egymásra és megpróbálják elrejtetni pénzüket a legképtelenebb helyekre. A detektívek azonban fűrkészve szemmel tartják a spekulánsokat. Az egyik láncos a hátsónadrágzsebe mellé rakott be egy csomó bankót. A detektívek rajtakapták és előráncigálták a bankócsomót.

Egy Politzer Sándor nevű embernek a csizmájából szedegették elő a detektívek az értékes bankókat. Szalay titkár számlálgatja a dollárokat, a dinárokat, márkákat és frankokat...

— 20.015 dollár, 10.000 márka, 1550 frank...

Politzer ur bus tekintettel bucsuzik bankóitól... Egy félmillió a csizmaszármában. Mennyi lehet akkor a Politzer ur kasszájában?

— És mit kapok ezért? — kérdi Politzer ur.

— Nyugtát — válaszolta Szalay titkár.
— És mikor kapom meg a pénzt — kérdezősködik még tovább Politzer.
— Majd megidézünk adótárgyalásra.
— És mikor lesz a tárgyalás — izgatódik a valutás.

Majd márciusban, vagy áprilisban — nyugtatta meg a titkár.

Ebben azután meg is nyugodott Politzer ur, dühösen zsebre vágta a nyugtát és sarkonfordult.

Az érdekes nyugta egyébként, melyet a pénzügyigazgatóság már előre elkészítettett, így hangzik.

kor., azaz: koronáról, mely összeg a keresetadóról szóló 1875. évi XXXIX. t.-c. és a 25472-1890. számú pénzügyminiszteri, valamint az 1916. évi 4308. M. E. sz. körrendelet alapján a francia tábornok-városkormányzó ur előzetes engedélyével alkalmazott III. o. kereseti adókievetés és járulékai biztosítéka képen lakostól a szegedi állami pénzügyigazgatóság által beszédett azzal, hogy nevezett az adókievetés eredményéről annak idején értesíteni fog.

Magyar pénzügyigazgatóság.

Elkobzott pénznekem részletezése:

A gyors és eredményes adókievetést lehorgasztott orral vették tudomásul a láncosok.
— Maga láncos — mondja a titkár — egy zömök vasutasnak, aki szintén bentrekedett a kávéházban.

— Legfeljebb a kezemre — válaszolta tréfásan a kis ember és sorra rakosgatta zsebből a pipát, dohányt, zsebkendőt, rossz bugyellárist és néhány tépett koronát. Elengették.

A nagy láncosok, a közismert valutaspekulánsok, akik százezer koronákat vágtak zsebre naponként, nincsenek sehol. Ha van is néhány, egy pár ezer koronával megúsza. A többi már valahol elrejtette.

Nők is vannak. Szépek és szép számban. Nem motozták meg őket teljesen, mert a rendőrség még nem gondoskodott női motozókról. Csak a ridiküljüket és a kabátzsebüket kutatták ki. A többi pénzüket hazavihették...

Néhány ártatlan vendég is bekerült a láncosok közé. Egynémely vidéki ezekkel fizette meg pénteki reggelijét. De a pénzügyiek nem tehettek kivételt.

Jóval elmúlt már egy óra, de a Tiszát még mindig zsufolásig töltik az emberek. Nem lehet végigmenni az asztalok között most sem, épen úgy mint azelőtt a déli órákban. Schermann a kávé, busan áll a kassza mellett és végigveti fáradt tekintetét a romokon. Mosolyát ez egyszer az előcsarnokban felejtette... A pincérek felemelik a börtöléseket és kutatgatnak, hátha odarejtettek valamit a láncosok.

— Pizkosok ezek a láncosok — mondja az egyik pincér megvetően. Egy se hagyott itt

semmit, pedig a pestiek eldobálták pénzüket amikor meglepték őket...

(A Belvárosiban.)

Itt vannak a kisexisztenciák, akik csak néhány száz koronára dolgoztak. A szerényebb igényűek, a törpeláncosok, facér kereskedő-segédék és vegyes naplopók. A kártyaszobában folyt az „adókievetés”. A razzia Schöen Károly rendőrkapitány vezeti és Dörle pénzügyi titkár szedegeti be a pénzeket. A kávéházban mint az ijedt nyáj, összebujva tanácskoznak a szegénylegények. A kassza éltes tündére haragosan dobálja a cukrokat a tálcára, a pincér ordít és leönti kávéval a hadonászó láncosokat.

Amikor benyitunk a kávéházba, kárörvendezve mosolyognak és röhögve mondogatják:

— No ezek ép jó időben jöttek.

Nem akartuk elrontani örömlüket, ezuttal mondjuk hát meg nekik, hogy ujságírók voltunk, akikről nem vehettek el semmit, — ama egyszerű oknál fogva, hogy — soha nincs pénzünk...

A késő délutáni órákban még mindig gyűlt a bankó a suhajdás skatulyákban...

A razzia délután 5 óra után fejeződött be. A láncosoktól körülbelül 600.000 koronát szedtek el adóban.

Tizennégy napra teljesen elzárták a közuti hidat.

(Saját tudósítónktól.) A folytonos hidelzárás és megnyitás, szigorú és kevésbé szigorú zárlat után nem hat meglepetésszerűleg, hogy a szerbek újból elzárták a közutihidat. Ezuttal olyan szigorú zárlatot léptettek életbe, — még pedig 14 napra — hogy a hidon csak tanulógyermek és munkások közlekedhetnek, ezek is csak a szerb parancsnokság által kiállított igazolvánnyal. A legutóbbi hetekben a szerbek amugy is erősen korlátozták a hidon való átkelést, amit azzal indokoltak, hogy a nagyarányú csempészést akarják megakadályozni. A szegényebb osztálynak tényleg meg is engedték az átjárást és az élelmiszerbevásárlást. A szerb parancsnokság alábbi rendelkezésével most már ezeknek az engedélyeknek érvényét is felfüggesztette 14 napra abból az okból, hogy a jugoszláv pénzek újból lebélyegzése kapcsán elejét akarják venni a pénzsempésznek. A szegedi szerb parancsnokság ugyanis a hozzá beosztott összekötőtiszt útján a következőket közölte a szegedi rendőrséggel:

— A mai nappal kézdődőleg, vagyis 1919 december 12-ikétől 14 napig Ujszeged és Szeged között minden forgalom szünetelni fog. Az eddig kiállított igazolványok továbbra is érvényben maradnak, de csak a fent említett 14 nap letelte után. Ezen rendelet alól a magyar nemzeti hadsereg katonái és tisztjei sem vonatnak ki. Kivételt képeznek az Ujszegeden lakó tanulógyermek és munkások, akik naponta Szegedre átjárnak. Ezeket a főkapitányság által külön igazolvánnyal kell ellátni, amit a szerb parancsnokság látta meg.

Fenti rendelet kibocsátását a szerb parancsnokság a pénzek újból való lebélyegzésével indokolja.

A szerb parancsnokság rendelkezése folytán a szegedi rendőrfőkapitányság az alábbi hirdetményt bocsátotta ki:

Az ujszegedi hidon való átkelés kieszközlése véget kérem az alkalmazásban levő hivatalnokok és munkások névjegyzékét városháza földszint 1. számú szobájában leadni. A névjegyzékbe csak azok vehetők fel, akik tényleg Ujszegeden laknak és az ipartestületnél is

Dr. Sándor és Kovács

bankbizományi és áruforgalmi iroda

Kossuth Lajos-sugárut 8. sz.

A legelőnyösebben bonyolítja le, illetve közvetíti mindenféle áru, valamint külföldi pénzjegyek adás-vételét.

322

Egy vaggon valódi RIZ ABADIE nikotinmentes

2-es és 126

3-as számú szivarkahüvely

és fekete Club szivarkapapír érkezett a MEDI SPECIALITE higiénikus szivarkahüvely főraktárába Szeged, Jókai-utca 11. Telefon 15—20. Eladás nagyban és kiclsnyben.